

17.4.2024

A9-0444/ 001-001

MUUDATUSETTEPANEKUD 001-001

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raport

Markus Ferber, Margarida Marques

A9-0444/2023

Määruse (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta) muutmine

Ettepanek võtta vastu määrus (15876/2023 – C9-0005/2024 – 2023/0137(CNS))

Muudatusettepanek 1

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED*

komisjoni ettepanekule

2023/0137 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõike 14 teist lõiku,

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ¶ .

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,
võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust,
toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu kohaselt toimub liikmesriikide majanduspoliitika liidusisene koordineerimine vastavalt majanduspoliitika üldsuunistele ja tööhõivesuunistele ning see peaks hõlmama kinnipidamist stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja rahanduslike tingimuste usaldusväarsuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtetest.
- (2) Liidu majandusjuhtimise raamistik, mis hõlmab liikmesriikide majanduspoliitika koordineerimise ja järelevalve üksikasjalikku süsteemi, on suunanud liikmesriike nende majandus- ja eelarvepoliitika eesmärkide saavutamisel. Alates Maastrichti lepingu allkirjastamisest 1992. aastal on see raamistik aidanud saavutada makromajanduslikku lähenemist, tagada riigi rahanduse usaldusväarsust ja korrigeerida makromajanduslikku tasakaalustamatust. Koos ühise rahapoliitika ja euroala ühisrahaga on raamistikuga loodud tingimused majandusliku stabiilsuse, kestliku ja kaasava majanduskasvu ning ELi kodanike suurema tööhõive saavutamiseks.
- (3) Stabiilsuse ja kasvu pakt, mis algselt koosnes nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1466/97² ja nõukogu määrusest (EÜ) nr 1467/97³ ning Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioonist stabiilsuse ja kasvu pakti kohta⁴, põhineb eesmärgil tagada riigi rahanduse usaldusväarsus ja kestlikkus, tugevdades selleks hinnastabiilse ning finantsstabiilsusel põhineva tugeva, kestliku ja kaasava majanduskasvu tingimusi ning toetades seeläbi liidu kestliku majanduskasvu ja tööhõive eesmärkide saavutamist.
- (4) Majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis on liikmesriikidel vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 1 kohustus vältida ülemäärast valitsemissektori eelarvepuudujääki.
- (5) Liidu majandusjuhtimise raamistikku tuleks kohandada, et võtta paremini arvesse eelarvepositsioonide suurenevat erinevust, kestlikkusriske ja muud haavatavust liikmesriikides. Jõuline poliitiline reageerimine COVID-19 pandeemiale osutus kriisi majandusliku ja sotsiaalse kahju leevendamisel tõhusaks, kuid tõi kaasa avaliku ja erasektori võla suhte märkimisväärse suurenemise, mis näitab selgelt, kui oluline on vähendada võla suhet konservatiivsele tasemele järk-järgult jätkusuutlikul ja

¹ ELT C , lk .

² Nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrus (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1).

³ Nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrus (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta (EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6).

⁴ Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioon stabiilsuse ja kasvu pakti kohta, Amsterdam, (EÜT C 236, 2.8.1997, lk 1).

majanduskasvu soodustaval viisil ning kõrvaldada makromajanduslik tasakaalustamatus, pöörates samal ajal piisavalt tähelepanu tööhõive- ja sotsiaalsetele eesmärkidele. Samal ajal tuleks liidu majandusjuhtimise raamistikku kohendada, et aidata lahendada liidu ees keskpikas ja pikas perspektiivis seisvaid ülesandeid, sealhulgas viia ellu õiglane digi- ja rohepööre, sealhulgas kliimamäärus¹, tagada energiapuulgeolek, saavutada avatud strateegiline autonoomia, käsitleda demograafilisi muutusi, suurendada sotsiaalset ja majanduslikku vastupidavust ning rakendada julgeoleku- ja kaitsevaldkonna strateegilist kompassi, mis kõik nõuab lähiaastatel reforme ja püsivalt palju investeringuid.

- (6) Liidu majandusjuhtimise raamistik peaks keskenduma võla jätkusuutlikkusele ja kestlikule majanduskasvule ning seega tegema vahet liikmesriikidel, võttes arvesse nende valitsemissektori võlaga seotud probleeme ja lubades riigipõhiseid eelarvetrajekte.
- (7) Selleks et tagada läbipaistev ja ühtne liidu raamistik, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 2 ning ELi toimimise lepingule lisatud protokollis nr 12 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta) osutatud kontrollväärtustel, peaks mitmepoolse järelevalve aluseks olev rangem nõuete täitmise tagamine olema vajalik tasakaalustav element riskipõhise järelevalveraamistiku puhul, mis võimaldab riigipõhiseid eelarvetrajekte.
- (8) Selleks et lihtsustada liidu eelarveraamistikku ja suurendada läbipaistvust, peaks võla jätkusuutlikkusel põhinev ühtne tegevusnäitaja olema aluseks iga liikmesriigi eelarvekava kehtestamisel ja iga-aastase eelarvejärelevalve tegemisel. See ühtne näitaja peaks põhinema riiklikult rahastatavatel esmastel netokuludel, st kuludel, millest on maha arvatud kaalutusõigusel põhinevad tulumeetmed ja millest on välja jäetud intressikulud, tsüklilise töötuse kulud, liidu programmidega seotud kulud, mis kaetakse täielikult liidu vahenditest saadavate tuludega, **liidu rahastatavate programmide kaasrahastamise riiklikud kulud, mille ülemäär on 0,25 % SKPst, töötuskindlustushüvitise kulude tsüklilised elemendid ning riiklike taaste- ja vastupidavusrahastu kavade seotud laenude jaoks vahendite laenamise seotud kulud**. Näitaja võimaldab makromajanduslikku stabiliseerimist, kuna seda ei mõjuta automaatsete stabilisaatorite toimimine, sealhulgas tulude ja kulude kõikumine, mis ei ole valitsuse otsese kontrolli all.
- (9) ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 2 ja protokollis nr 12 osutatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus eelarvepuudujäägi kontrollväärtuse 3 % sisemajanduse koguproduktist (SKP) ületamise korral (puudujäägipõhine ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus) on liidu eelarvejärelevalve raamistiku väljakujunenud element, mis on tulemuslikult mõjutanud liikmesriikide eelarvepoliitikat.
- (10) Selleks et tugevdada ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 2 ja protokollis nr 12 osutatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust võlakriteeriumi 60 % SKPst rikkumise korral (võlapõhine ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus) tuleks

¹ Euroopa kliimamäärusega kehtestatakse 2050. aastaks kogu liitu hõlmav kliimaneutraalsuse eesmärk ning nõutakse, et liidu institutsioonid ja liikmesriigid teeksid edusamme kohanemisvõime edendamisel, milleks on vaja märkimisväärsed avaliku sektori investeringuid, et vähendada kliimamuutuste negatiivset sotsiaal-majanduslikku mõju ELile ja selle liikmesriikidele, sealhulgas negatiivset mõju majanduskasvule ja riigi rahanduse jätkusuutlikkusele.

keskenduda kõrvalekaldumistele nõukogu poolt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) [...]¹ alusel kehtestatud eelarvekavast.

- (11) ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 2 kohaselt on puudujäägikriteerium täidetud ka juhul, kui kontrollväärtuse 3 % SKPst ületamine on üksnes erandlik ja ajutine ning suhtarv on kontrollväärtuse lähedal. Seepärast ei tohiks kontrollväärtuse ajutine ja selle lähedale jääv ületamine tuua kaasa puudujäägipõhise ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse algatamist, kui väärtust ületatakse tulenevalt valitsuse kontrolli alt väljas olevatest erandlikest asjaoludest, millel on suur mõju asjaomase liikmesriigi rahandusele ja milleks võib muu hulgas olla tõsine majandussurutus asjaomases liikmesriigis.
- (12) Tõsise majandussurutise korral euroalal või liidus tervikuna ja vastavalt määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] artiklile 24 võivad komisjon ja nõukogu otsustada mitte teha järeldust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta.
- (13) Vastavalt määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] artiklitele 24 ja 25 võib nõukogu komisjoni soovitusel põhjal lubada liikmesriikidel tõsise majandussurutise korral euroalal või liidus tervikuna või valitsuse kontrolli alt väljas olevate erandlike asjaolude korral, millel on suur mõju asjaomase liikmesriigi rahandusele, kalduda kõrvale nõukogu poolt kõnealuse määruse alusel kehtestatud netokulude kavast, tingimusel et see ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis. Seepärast ei tohiks selline kõrvalekaldumine tuua kaasa võlapõhise ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse algatamist.
- (14) Ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu hindamisel vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 3 peaks komisjon võtma peamise asjakohase tegurina arvesse asjaomase liikmesriigi võlaprobleemide suurust. Peamise asjakohase tegurina, mis viib reeglina ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse algatamiseni, tuleks käsitada võla jätkusuutlikkuse kõige hiljutisema analüüsi käigus kindlaks tehtud olulist valitsemissektori võlaprobleemi. Kuna komisjon peab vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 3 võtma arvesse kõiki muid asjakohaseid tegureid niivõrd, kui võrd need mõjutavad märkimisväärselt hinnangut eelarvepuudujäägi ja võla kriteeriumide järgimise kohta asjaomase liikmesriigi poolt, peaks see hõlmama eelkõige keskpika perioodi majanduspositsiooni ja keskpika perioodi eelarvepositsiooni suundumusi ning **liikmesriigi võetud kohustusi seoses investeeringute ja reformide elluviimisega, et saavutada liidu ühised prioriteedid, nagu on sätestatud määruse (EL) [ennetava osa kohta] artiklis 12, samuti taaste- ja vastupidavusraha, Ühtekuuluvusfondi ja mis tahes tulevaste liidu investeerimisvahendite kavades ette nähtud reforme ja investeeringuid, millel on sama eesmärk**. Riikide isevastutuse suurendamiseks peaksid nõukogu direktiivi [riiklike eelarveraamistike kohta]² artiklis 8 osutatud sõltumatud eelarveasutused esitama asjaomaste tegurite kohta arvamuse.
- (15) Selleks et jälgida tegelikke ja kavandatud iga-aastaseid kõrvalekaldeid netokulude kavast, nagu on sätestatud määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] IV lisas, peaks komisjon looma iga liikmesriigi jaoks kontrollikonto, kuhu need kõrvalekalded aja

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu [...] määrus (EL) [...] [majanduspoliitika tulemusliku koordineerimise ja mitmepoolse eelarvejärelvalve kohta] (ELT L ..., ..., lk ...).

² Nõukogu [...] direktiiv [...] [millega muudetakse nõukogu direktiivi 2011/85/EL liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta] (ELT L ..., ..., lk ...).

jooksul koondatakse. Kontrollikontol põhinev teave peaks olema netokulude kavast kõrvalekaldumise korral võetavate täitemeetmete, eelkõige ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 kohase ettekande aluseks. Samal ajal tuleks võlapõhise ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse algatamise üle otsustamisel arvesse võtta määruses (EL) [ennetusliku osa kohta] osutatud riikliku keskpika perioodi eelarve- ja struktuurikavas esitatud netokulude kava ambitsioonikust. Eelkõige tuleks vältida ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse algatamist juhul, kui nõukogu kehtestatud liikmesriigi netokulude kava on ambitsioonikam kui määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] **kohane** keskpika perioodi **võrdlustrajektor** ning kõrvalekaldumine kavast ei ole selle trajektoriga võrreldes märkimisväärne.

- (16) Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames kohaldatav korrigeeriv netokulude kava peaks nõukogu kehtestatud tähtajaks viima valitsemissektori eelarve puudujäägi püsivalt alla ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 2 ja protokollis nr 12 osutatud kontrollväärtuse 3 % SKPst. Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohane korrigeeriv netokulude kava peaks tagama ka piisavad edusammud soovitusena hõlmatud ajavahemikul seoses prognoositud võlasuhte usutava vähenemisega või konservatiivsele tasemele jäämisega. Samuti peaks nõukogu ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames korrigeeriva netokulude kava kehtestamisel tagama, et nõutavat eelarvekohandust ei lükataks edasi. Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohane korrigeeriv netokulude kava oleks põhimõtteliselt sama, mille nõukogu algselt kehtestas, kuid peaks samal ajal arvesse võtma vajadust korrigeerida kõrvalekalle sellest kavast. Kui algset kava ei ole objektiivsete asjaolude tõttu enam võimalik ellu viia, peaks nõukogu saama kehtestada ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames teistsuguse kava.
- (17) Liikmesriikide puhul, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, peaks nõukogul olema jätkuvalt võimalik pikendada komisjoni soovitusel põhjal ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimiseks kehtestatud tähtaega, kui ta teeb kindlaks tõsise majandussurutise olemasolu euroalal või liidus tervikuna vastavalt määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] artiklile 24 või valitsuse kontrolli alt väljas olevate erandlike asjaolude korral, millel on suur mõju konkreetse liikmesriigi rahandusele, tingimusel et tähtaja pikendamine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis. Tähtaja pikendamiseks peaks šokk olema tavapärasest suurem, nt loodusõnnetustega seotud kulusid tuleks prognoosida teatavates vahemikes.
- (18) Välja tuleks jätta määruse (EÜ) nr 1467/97 erisätted, mis käsitlevad sissemakseid teise samba pensioniskeemidesse, kuna nõukogu kehtestatud netokulude kava peaks juba arvesse võtma sellistest sissemaksetest tulenevat tulude vähenemist.
- (19) Sõltumatud eelarveasutused on tõestanud oma suutlikkust edendada eelarvedistsipliini ja suurendada liikmesriikide rahanduse usaldusväarsust. Selleks et suurendada riikide isevastutust, tuleks laiendada sõltumatute eelarveasutuste rolli, kes on tavapäraselt volitatud jälgima vastavust riiklikule raamistikule, ka liidu majandusjuhtimise raamistikule.
- (20) Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse lõpetamiseks tuleks sätestada selged tingimused. Menetluse lõpetamiseks peaks eelarvepuudujääk jääma usaldusväarselt allapoole ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 2 ja protokollis nr 12 osutatud kontrollväärtust 3 % SKPst ning võlapõhise ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse

puhul peaks liikmesriik tõendama, et ta järgib ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames kehtestatud netokulude kava.

- (21) ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 11 sätestatud trahvide puhul ei tuleks ette näha miinimumsummat, vaid need peaksid akumuleeruma kuni tõhusate meetmete võtmiseni, et need mõjuks reaalse stiimulina selliste teadete järgimiseks, mis esitatakse ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohaselt liikmesriikidele, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust.
- (22) Ühendkuningriiki käsitlevad sätted tuleks välja jätta.
- (23) Käesolev määrus on osa paketist, kuhu kuuluvad lisaks veel määrus (EL) [ennetusliku osa kohta] ja direktiiv (EL) [...], millega muudetakse määrust 2011/85/EL liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta. Koos moodustavad need liidu majandusjuhtimise reformitud raamistiku, millega võetakse liidu õigusesse üle majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu (leping)¹ III jaotise „Fiskaalkokkulepe“ sisu kooskõlas kõnealuse lepingu artikliga 16. Tuginedes kogemustele, mida liikmesriigid on saanud lepingu rakendamisel, säilitatakse pakettis fiskaalkokkuleppe keskpika perioodi suunitlus kui vahend eelarvedistsipliini saavutamiseks ja majanduskasvu edendamiseks. Paketiga pannakse endisest rohkem rõhku riigipõhisele mõõtmele, mille eesmärk on toetada liikmesriikide isevastutust, sealhulgas sõltumatute eelarveasutuste rolli suurendamise kaudu, tuginedes lepingu artikli 3 lõike 2 kohasest Euroopa Komisjoni ettepanekust² lähtuvatele ühistele põhimõtetele. Määruses (EL) [ennetusliku osa kohta] on sätestatud selliste kulude analüüs, millest on maha arvatud kaalutusõigusel põhinevad tulumeetmed ja mille alusel hinnatakse nõuete täitmist üldiselt, nagu on ette nähtud fiskaalkokkuleppega. Nagu fiskaalkokkuleppes, on ka määruses (EL) [ennetusliku osa kohta] lubatud ajutine kõrvalekaldumine keskpika perioodi kavast üksnes erandlikel asjaoludel. Samuti tuleks keskpika perioodi kavast märkimisväärsete kõrvalekallete korral võtta meetmeid kõrvalekallete korrigeerimiseks kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul. Paketiga tugevdatakse eelarvejärelvalvet ja täitemenetlusi, et täita kohustust edendada usaldusväärset ja jätkusuutlikku riigi rahandust ning kestlikku majanduskasvu. Majandusjuhtimise raamistiku reformiga säilitatakse seega lepingus sätestatud eelarvedistsipliini ja võla jätkusuutlikkuse põhieesmärgid.
- (24) Liikmesriikide puhul, kelle suhtes kohaldatakse reformitud raamistiku jõustumisel ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, on vaja üleminekusätteid. ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohased soovitusel ja ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohased teated, mis on vastu võetud enne käesoleva muutmismääruse jõustumist, tuleb läbi vaadata, et viia need kooskõlla muudetud artikli 3 lõike 4 ja artikli 5 lõike 1 sätetega. See võimaldaks nõukogul ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust kiirendamata kehtestada korrigeeriva netokulude kava, mis on kooskõlas uute sätetega, liikmesriikidele, kes on võtnud meetmeid.
- (25) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1467/97 vastavalt muuta,

¹ 2. märtsi 2012. aasta majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise leping.

² Komisjoni 20. juuni 2012. aasta teatis „Riikide eelarve korrigeerimise mehhanismide ühispõhimõtted“ (COM(2012) 342 final).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1467/97 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklid 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse sätted, mille eesmärk on muuta ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamine kiiremaks ja selgemaks. Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse eesmärk on vältida valitsemissektori eelarve ülemäärast puudujääki ja sellise puudujäägi tekkimise korral soodustada selle viivitamatut korrigeerimist ning selle menetluse käigus kontrollitakse valitsemissektori eelarvepuudujäägi ja võla kriteeriumi alusel eelarvedistsipliini järgimist.

2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „osalevad liikmesriigid“ – liikmesriigid, mille rahaühik on euro;
- b) „netokulud“ – valitsemissektori kulud, millest on maha arvatud intressikulud, kaalutlusõigusel põhinevad tulumeetmed ja muud valitsuse kontrolli alt väljas olevad eelarvemuutujad, **liidu programmidega seotud kulud, mis kaetakse täielikult liidu vahendite tuludega, liidu rahastatavate programmide kaasrahastamise riiklikud kulud, mille ülemmäär on 0,25 % SKPst, töötuskindlustushüvitise kulude tsüklilised elemendid ning riiklike taaste- ja vastupidavusrahastu kavade seotud laenude jaoks vahendite laenamisega seotud kulud**, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) [ennetusliku osa kohta]* **artikli 2 punktis 2**;
- c) „võrdlustrajektor“ – netokulude trajektor, mille komisjon **pakub välja iga liikmesriigi kohta, kelle valitsemissektori võlg on üle kontrollväärtuse 60 % sisemajanduse koguproduktist (edaspidi „SKP“) või valitsemissektori eelarvepuudujääk on üle kontrollväärtuse 3 % SKPst, pärast iga asjaomase liikmesriigi vabatahtlikku ettepaneku esitamist ja määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] artikli 7 lõikes 1a osutatud dialoogi**;
- d) „netokulude kava“ – liikmesriigi netokulude mitmeaastane trajektor, mille nõukogu on kehtestanud kooskõlas määrusega (EL) [ennetusliku osa kohta];
- e) „kontrollikonto“ – andmed liikmesriigi tegelike netokulude kumulatiivsete kõrvalekallete kohta netokulude kavast.

Artikkel 2

1. Kontrollväärtust ületavat valitsemissektori eelarvepuudujääki peetakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 126 lõike 2 punkti a teise taande kohaselt erandlikuks, kui nõukogu on kindlaks teinud tõsise majandussurutise olemasolu euroalal või liidus tervikuna vastavalt määruse (EL) [ennetava osa kohta] artiklile [24] või selliste erandlike asjaolude olemasolu, mis ei ole valitsuse kontrolli all ja millel on suur mõju

asjaomase liikmesriigi rahandusele, vastavalt määruse (EL) [ennetava osa kohta] artiklile 25.

Lisaks peetakse kontrollväärtuse ületamist ajutiseks, kui komisjoni esitatud eelarveprognoosid osutavad, et puudujääk langeb pärast esimeses lõigus osutatud tõsise majandussurutise või erandlike asjaolude lõppu alla kontrollväärtuse.

1a. Kui valitsemissektori võla suhe sisemajanduse koguprodukti (SKP) ületab kontrollväärtuse, käsitatakse seda kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 2 punktiga b piisavalt vähenevana ja kontrollväärtusele rahuldava kiirusega lähenevana, kui asjaomane liikmesriik järgib oma netokulude kava.

2. Komisjon ja nõukogu võivad ülemäärase eelarvepuudujäägi hindamisel ja selle olemasolu kohta otsuse tegemisel vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigetele 3–6 pidada kontrollväärtuse ületamist, mis tuleneb tõsisest majandussurutisest, erandlikuks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 2 punkti a teise taande tähenduses, kui nõukogu teeb määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] artikli 25 kohaselt kindlaks erandlike asjaolude olemasolu.

3. Komisjon võtab ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 3 alusel aruande koostamisel peamise asjakohase tegurina arvesse asjaomase liikmesriigi võlaprobleemide suurust. Kui liikmesriigil on võla jätkusuutlikkuse kõige hiljutisema analüüsi kohaselt olulised valitsemissektori võlaprobleemid, käsitatakse seda peamise asjakohase tegurina, mis viib reeglina ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse algatamiseni.

Komisjon võtab *asjakohase tegurina* arvesse ka *seda, kuidas liikmesriik on ellu viinud investeeringuid ja reforme ning on pühendunud nende rakendamisele, et täita määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] artikli 12 punktis b osutatud liidu ühiseid prioriteete, samuti taaste- ja vastupidavusraha, Ühtekuuluvusfondi ja mis tahes tulevaste liidu investeerimisvahendite kavades ette nähtud reforme ja investeeringuid, millel on sama eesmärk, ning* ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 3 osutatud kõiki muid asjakohaseid tegureid, kuivõrd neil on oluline mõju asjaomase liikmesriigi puudujäägi- ja võlakriteeriumide järgimise hindamisele.

Kui see on asjakohane, kajastab komisjoni aruanne järgmist:

- a) keskpika perioodi majanduspositsiooni suundumused, eelkõige inflatsiooni suundumused ja tsüklilised suundumused võrreldes netokulude kava aluseks olevate eeldustega;
- b) keskpika perioodi eelarvepositsiooni suundumused, sealhulgas eelkõige netokulude kavast tegeliku kõrvalekalde suurus aastas ja kumulatiivses arvestuses, mida mõõdetakse kontrollikontoga, ja mil määral on kõrvalekalle tingitud tõsisest majandussurutisest euroalal või liidus tervikuna või valitsuse kontrolli alt väljas olevatest erandlikest asjaoludest, millel on suur mõju asjaomase liikmesriigi rahandusele, vastavalt määruse (EL) [ennetava osa kohta] artiklitele 24 ja 25. Kui see on asjakohane, võetakse kõrvalekalde suuruse kaalumisel arvesse ka kõrvalekallet võrreldes *võrdlustrajektooriga*;
- c) valitsemissektori võlapositsiooni ja selle rahastamise areng ning sellega seotud riskitegurid, eelkõige tähtjastruktuur, võla nomineerimisvaluuta ja tingimuslikud kohustused;

- d) reformide ja investeringute rakendamine, mis hõlmab eelkõige ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise poliitikameetmeid ning liidu ühise majanduskasvu ja tööhõive strateegia rakendamise poliitikameetmeid, sealhulgas taasterahastust „NextGenerationEU“ toetatavad meetmeid, ning riigi rahanduse üldine kvaliteet, eelkõige riiklike eelarveraamistike tulemuslikkus.

Komisjon pöörab asjakohast ja otsest tähelepanu ka kõikidele teistele teguritele, mis on asjaomase liikmesriigi arvates olulised, et põhjalikult hinnata puudujäägi- ja võlakriteeriumide järgimist, ning millest liikmesriik on nõukogule ja komisjonile teada andnud. Seoses sellega pööratakse erilist tähelepanu rahvusvahelise solidaarsuse edendamiseks ja liidu poliitikaeesmärkide saavutamiseks antavale rahalisele toetusele. Asjaomase liikmesriigi poolt komisjonile esitatav arvamus peab sisaldama riikliku sõltumatu eelarveasutuse arvamust asjakohaste tegurite kohta.

4. Nõukogu ja komisjon koostavad tasakaalustatud üldhinnangu kõikide asjakohaste tegurite kohta ja võtavad selles eriti arvesse nende tegurite raskendavat või leevendavat mõju puudujäägi- ja/või võlakriteeriumi järgimise hindamisele.

Kui hinnatakse puudujäägikriteeriumi järgimist ja kui valitsemissektori võla suhe SKPsse ületab kontrollväärtust, võetakse kõnealuseid tegureid ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 4, 5 ja 6 kohastes sammudes, mille tulemusel tehakse otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta, arvesse üksnes juhul, kui topelttingimus on täielikult täidetud, st et enne asjakohaste tegurite arvessevõtmist on kindel, et valitsemissektori eelarvepuudujääk on kontrollväärtuselähedane ja et see ületab kontrollväärtust ajutiselt.

Neid tegureid võetakse siiski arvesse sammudes, mille tulemusel tehakse otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta, kui hinnatakse võlakriteeriumi järgimist.

5. Kui liikmesriikidel on lubatud kalduda kõrvale oma netokulude kavast tõsise majandussurutise korral euroalal või liidus tervikuna vastavalt määruse (EL) [ennetava osa kohta] artiklile 24, võivad komisjon ja nõukogu oma hinnangus otsustada mitte teha järeldust ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta.

6. Kui nõukogu, toimides ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 6 alusel, otsustab, et liikmesriigis on ülemäärane eelarvepuudujääk, võtavad nõukogu ja komisjon ELi toimimise lepingu nimetatud artikli järgnevatel menetlusetappidel arvesse kõnealuse artikli lõikes 3 osutatud asjakohaseid tegureid, sest need mõjutavad kõnealuse liikmesriigi olukorda, sealhulgas ka käesoleva määruse artikli 5 lõikes 2 kindlaks määratud menetlusetappide puhul, eelkõige ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtsajaks kehtestamisel ja selle pikendamisel. Kõnealuseid asjakohaseid tegureid ei võeta siiski arvesse nõukogu poolt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 12 alusel otsuse tegemisel, millega tunnistatakse kehtetuks mõned või kõik nõukogu otsused, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 6–9 ja lõike 11 alusel.“

*Määrus (EL) [...], [lisada kuupäev] [lisada täielik pealkiri] (ELT L ...).

- 2) Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

1. Majandus- ja rahanduskomitee sõnastab arvamuse kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 4 kahe nädala jooksul alates sellest, kui komisjon on kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 3 koostatud aruande vastu võtnud. Majandus- ja rahanduskomitee arvamus avalikustatakse.

2. Kui komisjoni arvates on eelarvepuudujääk ülemäärane, adresseerib ta arvamuse ja ettepaneku kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigetega 5 ja 6 nõukogule ja teavitab Euroopa Parlamenti, võttes täielikult arvesse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud arvamust.

3. Nõukogu otsustab ülemäärase eelarvepuudujäägi üle kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 6 ning teeb seda üldjuhul nelja kuu jooksul alates määruse (EÜ) nr 479/2009 artikli 3 lõigetele 2 ja 3 kehtestatud aruande esitamise kuupäevast. Kui nõukogu otsustab, et eelarvepuudujääk on ülemäärane, annab ta samas asjaomasele liikmesriigile soovitusel kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 7. Nõukogu avalikustab oma otsused ja soovitusel.

4. Nõukogu soovitusel, mis on esitatud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 7, kehtestatakse asjaomasele liikmesriigile tõhusate meetmete võtmiseks maksimaalselt kuue kuu pikkune tähtaeg. Kui olukorra tõsidus seda nõuab, võib tõhusate meetmete võtmise tähtaeg olla kolm kuud. Samuti kehtestatakse nõukogu soovitusel tähtaeg ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamiseks. Oma soovitusel nõuab nõukogu, et liikmesriik rakendaks soovitusel kehtestatud tähtaja jooksul korrigeeriva netokulude kava, millega tagatakse, et valitsemissektori eelarvepuudujääk püsib või viiakse alla kontrollväärtuse ja hoitakse sellest allpool. Aastatel, mil valitsemissektori eelarvepuudujääk eeldatavasti ületab kontrollväärtust, peab korrigeeriv netokulude kava olema kooskõlas aastase miinumkohandusega, mille sihttase on vähemalt 0,5 % SKPst.

Korrigeeriv netokulude kava peab samuti viima võla suhte usutava vähenemiseni, **mis viib võla kestliku vähendamiseni**, või hoidma selle konservatiivsel tasemel, võttes arvesse määruse (EL) [ennetava osa kohta] **artiklis 6** kehtestatud kriteeriume. Korrigeeriv netokulude kava peab tagama, et keskmine aastane eelarvekohandus esimesel kolmel aastal on vähemalt sama suur kui keskmine aastane eelarvekohandus kogu kohandamisperioodi jooksul.

5. Käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud tähtaja jooksul esitab asjaomane liikmesriik nõukogule ja komisjonile aruande meetmetest, mis ta on võtnud vastuseks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohasele nõukogu soovitusel. Aruanne sisaldab nõukogu soovitusel kooskõlas olevaid valitsemissektori kulude ja tulude ning suvakohaste kulu- ja tulumeetmetega seotud eesmäärke, samuti teavet võetud meetmete kohta ja kõnealuste eesmärkide saavutamiseks kavandatud meetmete kohta. Aruanne sisaldab ka asjaomase liikmesriigi sõltumatu eelarveasutuse arvamust eesmärkide saavutamiseks võetud ja kavandatud meetmete piisavuse kohta. Liikmesriigid avalikustavad aruande.

6. Kui kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel esitatud soovitusel on võetud tõhusaid meetmeid või kui pärast kõnealuse soovitusel vastuvõtmist ilmnevad erandlikud asjaolud, mis ei ole valitsuse kontrolli all ja millel on suur mõju asjaomase liikmesriigi rahandusele, sealhulgas seoses nõukogu poolt käesoleva artikli lõike 4 kohaselt soovitatud korrigeeriva netokulude kavaga, võib nõukogu teha

komisjoni soovitusel põhjal otsuse võtta ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel vastu muudetud soovitus. Muudetud soovitusel võidakse pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra, võttes arvesse käesoleva määruse artikli 2 lõikes 3 osutatud asjakohaseid tegureid. Kui nõukogu on kindlaks teinud tõsise majandussurumise olemasolu euroalal või liidus tervikuna vastavalt määruse (EL) [ennetava osa kohta] artiklile 24, võib nõukogu teha komisjoni soovitusel põhjal otsuse võtta ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel vastu muudetud soovitus, tingimusel et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikal perioodil. Muudetud soovitusel võidakse eelkõige pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra.“

3) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Kui nõukogu kaalub, kas vastuseks tema soovitustele, mis on tehtud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 7, on võetud tõhusaid meetmeid, võtab ta otsuse tegemisel arvesse aruannet, mille asjaomane liikmesriik esitab käesoleva määruse artikli 3 lõike 5 kohaselt, ja selle rakendamist ning asjaomase liikmesriigi valitsuse muid avalikult teatavaks tehtud ja piisavalt üksikasjalikke otsuseid.

Kui nõukogu teeb kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 8 kindlaks, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud tõhusaid meetmeid, teatab ta sellest Euroopa Ülemkogule.”

4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohane nõukogu otsus teatada asjaomasele osalevale liikmesriigile, et see võtaks meetmeid eelarvepuudujäägi vähendamiseks, tehakse kahe kuu jooksul alates nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 8 kohasest otsusest, millega tehti kindlaks, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Oma teates nõuab nõukogu, et liikmesriik rakendaks teates märgitud tähtaja jooksul korrigeeriva netokulude kava, millega tagatakse, et valitsemissektori eelarvepuudujääk püsib või viiakse alla kontrollväärtuse ja hoitakse sellest allpool. Aastatel, mil valitsemissektori eelarvepuudujääk eeldatavasti ületab kontrollväärtust, peab korrigeeriv netokulude kava olema kooskõlas aastase miinimumkohandusega, mille sihttase on vähemalt 0,5 % SKPst.

Korrigeeriv netokulude kava peab samuti viima võla suhte usutava vähenemiseni, **mis viib võla kestliku vähendamiseni**, või hoidma selle konservatiivsel tasemel, võttes arvesse määruse (EL) [ennetava osa kohta] **artiklis 6** kehtestatud kriteeriume. Korrigeeriv netokulude kava peab tagama, et keskmine aastane eelarvekohandus esimesel kolmel aastal on vähemalt sama suur kui keskmine aastane eelarvekohandus kogu kohandamisperioodi jooksul. Nõukogu märgib ka meetmed, mis soodustavad korrigeeriva netokulude kava järgimist.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel esitatud teatega on võetud tõhusaid meetmeid või kui pärast kõnealuse teate vastuvõtmist ilmnevad erandlikud asjaolud, mis ei ole valitsuse kontrolli all ja millel on suur mõju asjaomase liikmesriigi rahandusele, sealhulgas seoses käesoleva artikli lõikes 1 osutatud korrigeeriva netokulude kavaga, võib nõukogu teha komisjoni soovituse põhjal otsuse võtta ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel vastu muudetud teade. Muudetud teatega võidakse eelkõige pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra, võttes arvesse käesoleva määruse artikli 2 lõikes 3 osutatud asjakohaseid tegureid. Kui nõukogu on kindlaks teinud tõsise majandussurutise olemasolu euroalal või liidus tervikuna vastavalt määruse (EL) [ennetava osa kohta] artiklile 24, võib nõukogu teha komisjoni soovituse põhjal otsuse võtta ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel vastu muudetud teade, tingimusel et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikal perioodil. Muudetud teatega võidakse eelkõige pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra.“

5) Artikli 6 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui nõukogu kaalub, kas vastuseks tema teatele, mis on esitatud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 9, on võetud tõhusaid meetmeid, võtab ta otsuse tegemisel arvesse aruannet, mille asjaomane liikmesriik esitab käesoleva määruse artikli 5 lõike 1a kohaselt, ja selle rakendamist ning asjaomase liikmesriigi valitsuse muid avalikult teatavaks tehtud ja piisavalt üksikasjalikke otsuseid. Arvesse võetakse vastavalt käesoleva määruse artiklile 10a korraldatud komisjoni kontrollkäigu tulemust.“

6) Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

1. Nõukogu teeb ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 kohase otsuse sanktsioonide karmistamise kohta hiljemalt kahe kuu jooksul alates määruses (EÜ) nr 479/2009 sätestatud aruandluskuupäevast.

2. Nõukogu otsus ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 12 alusel kõikide oma otsuste või neist osa kehtetuks tunnistamise kohta tehakse võimalikult kiiresti ja igal juhul hiljemalt kahe kuu jooksul alates määruses (EÜ) nr 479/2009 sätestatud aruandluskuupäevast.

3. Nõukogu võtab ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 12 kohase otsuse vastu üksnes juhul, kui komisjoni esitatud eelarveprognoosid näitavad, et eelarvepuudujääk on viidud püsivalt alla kontrollväärtuse, ning võlakriteeriumi alusel algatatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse korral, kui asjaomane liikmesriik on eelmise kahe aasta jooksul järginud nõukogu poolt käesoleva määruse artikli 3 lõike 4 või artikli 5 lõike 1 kohaselt kehtestatud korrigeerivat netokulude kava ning komisjoni prognooside kohaselt teeb seda käimasoleval aastal.“

7) Artikli 9 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus peatatakse:

- a) kui asjaomane liikmesriik järgib ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohaselt antud soovitusi;
- b) kui asjaomane osalev liikmesriik tegutseb kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohaselt esitatud teadetega.“

8) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

1. Nõukogu ja komisjon jälgivad korrapäraselt, kuidas rakendatakse meetmeid, mida on võtnud:

– asjaomane liikmesriik vastuseks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 alusel antud soovitustele;

– asjaomane osalev liikmesriik vastuseks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel esitatud teadetele.

2. Kui osalev liikmesriik ei rakenda meetet või see on nõukogu arvates ebapiisav, teeb nõukogu viivitamata otsuse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 9 või ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 11.

3. Kui tegelikud määruse (EÜ) nr 479/2009 kohased andmed osutavad, et osalev liikmesriik ei ole ülemäärast eelarvepuudujääki ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohaselt antud soovitustes või ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohaselt esitatud teadetes kindlaks määratud tähtaegadeks korrigeerinud, teeb nõukogu viivitamata otsuse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 või ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 alusel.“

9) Artiklit 10a muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon tagab liikmesriikide ametiasutustega pideva dialoogi vastavalt käesoleva määruse eesmärkidele. Selleks korraldab komisjon eelkõige kontrollkäike, et hinnata liikmesriigi tegelikku majanduslikku olukorda ning teha kindlaks käesoleva määruse järgimisega seotud riskid või probleemid, ja vahetab teavet muude asjaomaste sidusrühmadega, sealhulgas riiklike sõltumatute eelarveasutustega.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pärast seda, kui nõukogu on võtnud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel vastu teate, korraldab komisjon asjaomasesse liikmesriiki sihtotstarbelise *järelevalevекül*astuse, et arutada meetmeid, mida liikmesriik kavatseb võtta

vastuseks meetmetele, mida peetakse vajalikuks pärast ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohase teate saamist. Asjaomase liikmesriigi parlamendi kutsel võib komisjon esitada oma hinnangu liikmesriigi majandus- ja eelarveolukorra kohta. Tõhustatud järelevalvet võidakse teha liikmesriigis, kellele on esitatud soovitusi ja teateid pärast ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 8 kohaselt tehtud otsust ning ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 kohaselt tehtud otsuseid kohapealse seire eesmärgil. Asjaomased liikmesriigid esitavad kogu teabe, mida on vaja **järelevalvekülastuse** ettevalmistamiseks ja läbiviimiseks.“

10) Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

1. Trahvisumma on kuni 0,05 % SKPst kuue kuu kohta ja see makstakse iga kuue kuu järel, kuni nõukogu hinnangul on asjaomane liikmesriik võtnud tõhusaid meetmeid vastuseks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel esitatud teatele.

2. Iga kuuekuise perioodi järel, mis järgneb trahvi määramise perioodile, kuni ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta tehtud otsuse kehtetuks tunnistamiseni hindab nõukogu, kas asjaomane osalev liikmesriik on võtnud tõhusaid meetmeid vastuseks ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 alusel nõukogu esitatud teatele. Kui asjaomane osalev liikmesriik ei ole nõukogu teadet järginud, otsustab nõukogu iga poole aasta järel tehtava hindamise käigus sanktsioone karmistada kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 11.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud trahvide kumulatiivne summa ei tohi ületada 0,5 % SKPst.“

11) Artiklid 14 ja 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

1. Olenevalt asjaomase osaleva liikmesriigi edusammudest ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimisel, tühistab nõukogu kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 12 ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 esimeses ja teises taandes osutatud sanktsioonid.

Artikkel 15

Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 12 tühistab nõukogu kõik kehtivad sanktsioonid, kui tunnistatakse kehtetuks otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta. Kooskõlas käesoleva määruse artikliga 12 määratud trahve asjaomasele osalevale liikmesriigile tagasi ei maksta.“

12) Artiklid 16 ja 17 jäetakse välja.

13) Artikli 17a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon avaldab 31. detsembriks **2028** ning seejärel iga viie aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

Kõnealus aruandes vaadatakse läbi vähemalt:

a) käesoleva määruse tulemuslikkus;

b) edusammud liikmesriikide majanduspoliitika parema koordineerimise ja majandustulemuste püsiva lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

2. Vajaduse korral lisatakse lõikes 1 osutatud aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.“

14) Lisatakse artikkel 17b:

„Artikkel 17b

Nõukogu võtab komisjoni soovitusel põhjal vastu ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohase muudetud soovitusel või ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 9 kohase muudetud teate liikmesriikidele, kelle suhtes kohaldatakse [muutmismääruse jõustumise kuupäev] ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 7 kohast soovitusel või artikli 126 lõike 9 kohast teadet.

Nõukogu võtab muudetud soovitusel või teate vastu koos määruse (EL) [ennetusliku osa kohta] artikli 16 kohase soovituselga, millega kehtestatakse netokulude kava.“

15) Lisa jäetakse välja.

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub [...] päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*